

ארגון ברית אבות
מסייעת לכל יהודי
בכל גיל
ובכל מקום בעולם
לקיים את מצוות המילה
בצורה מקצועית ובשמחה
באמצעות צוות מוהלים
מוסמך ומנוסה.

ב"ה

עלון ברית אבות פרפראות וסיפורים לברית מילה לפי סדר הפרשיות פרשת וישלח

תשפ"ו

מפעולות הארגון

עריכת ברית מילה לתינוקות.
ומבוגרים בחדרי ניתוח
בישראל ובמדינת חבר העמים

בדיקת צהבת לתינוקות בבית
במכשיר זהה לבית החולים

ניתן להשיג את הספרים
"סדר ליל הברית"
"פניני הברית"
"תפילות ומנהגים לברית"

ייעוץ בענייני ברית מילה

משרד "ברית אבות"
רחוב דברי חיים 6 ביתר עילית
טלפון: 025022814

מהספר פניני הברית

וישלח יעקב מלאכים לפניו. (לב ד) וישלח יעקב מלאכים לפניו. ראשי תיבות וימל, ויש להבין מה ענין מילה לכאן, ונ"ל על פי מה שכתב בתרגום יונתן בפסוק, כי ירא אנכי אותו. ארום מסתפי אנא מיניה להוא עסק באיקרא דאבוי, וכן מבואר במדרש (ב"ר פט"ו) וירא יעקב מאד. תאמר שהוא בא עלי מכח כיבוד אב, אמנם יש להביא ראיה שלא היתה כיבוד אב של עשו בשלימות והוא מדברי בעלי התוס' (פרשת תולדות) ויצא הראשון אדמוני. כשראהו יצחק אדמוני אמר עדיין לא נבלע בו דמיו ולא רצה למולו לשמונה ימים עד שנעשה בן י"ג שנה ואז עכב עשו בעצמו ולא רצה למול, הרי לן כי ממצות מילה יש ראיה שפגם עשו במצות כיבוד אב מאחר שסירב ועיכב בעד אביו שלא ימול אותו, וזהו ביאור הרמז בפסוק וישלח יעקב מלאכים לפניו. ראשי תיבות וימל, ששלח יעקב אבינו לעשו שלא יחשוב לבא עליו מכח כיבוד אב שלו כי אף מצוה זו לא קיים בשלימות והראיה ממצות מילה שעכב בעד אביו ולא הניח שימול אותו כדת וכדין: (ברך משה סכות)

ויבואו על העיר בטח. יתכן לפרש בטח. שהיו בטוחים שלא יבקשו הכנעני והפריזי לעשות נקמה בעבורם, כי יאמרו מאחר שנכנסו בדת הנמולים אינם משלנו ויתאשו מהם: (כלי יקר)

ויהרגו. כשקמו בני יעקב והרגו בשכם וכפרו בברית אשר כרתו עם לבן שהיה אחד משרי הקליפות החיצונים, עלה סמא"ל לפני ב"ד עליון וביקש דין על בני יעקב שהרגו אנשי שכם על לא חמס בכפיהם, השיבו הב"ד מי שמך לאיש להיות תובע על אנשים הנימולים אלו שנהרגו כולם הם נימולים ואין לך טענה לתבוע אלא על ערלים שהם מסטרא דילך ואלו בעטו בך ויצא מלפני ב"ד אבל וחפוי ראש: (גלי רזיא לר"א מגרמיזא)

כי חרפה היא לנו. (לד יד) אם לא תהיו נמולים כמונו היום, למחר תבזו אותנו ותקראו אותנו בעלי מומין על שאנו מהולין: (חזקוני)

ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחותנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה. ר' נחמיה אמר היכן מצינו שנקראת ערלה חרפה מן הכא שנאמר כי חרפה היא: (בראשית רבה פ)

ביום השלישי בהיותם כואבים

בפרשת השבוע מוזכר פרשת שכם שנימולו כולם בעצת שמעון ולוי, וכתוב, ויהי ביום השלישי בהיותם "כואבים", ופירשו בעלי התוספות ועוד, שהתחרטו על שעשו ברית. לפני מספר שנים הוזמנתי לבריתות בעיר קישינוב שבמדינת מולדובה, אחד מהנימולים היה בחור בגיל 13 שהתברר שזה יום הבר מצוה שלו, הברית אצלו היתה חוויה רגשית לא נעימה בעליל עבור הבחור שהרקע המשפחתי שלו מלכתחילה היווה בעיה, אביו גוי שיכור ואמו יהודיה, בנוסף הוא היה היפראקטיבי והוציא את כל תסכוליו ואכזבותיו בעת הברית בבכי רב, לאור התנהלות הברית היינו בטוחים שהנער יתחרט על הברית ויתמרמר לאחר מכן, אבל הופתענו ובגדול, כשאחרי הברית התחיל לרקוד בעיזו ושמח מאד במצווה (בלי להכיר עליו מה עבר בזמן הברית).

והוסיף המרא דאתרא הרב פנחס זלצמן שליט"א, שמאז הוסיף הבחור על הקודש, וכל שבת החל לצעוד רגלית כשעה כל צד מביתו לבית הכנסת להתפלל עם הציבור, וכעבור שנה נכנס לישיבה ללמוד תורה. ובכן: רבונו של עולם ראה את בניך שאפילו שהמצוות לפעמים לא מגיעות בקלות – יהודי אינו בועט בהם אף פעם ואף שמח בהם.

בברכה

המוהל הרב אהרן יוסף קרמר

ופירש הנזר הקודש (על המדרש) דנראה שקאי אהא דאמרינן (נדרים פב) מאוסה הערלה שנתגנו בה הרשעים שנאמר כי כל הגוים ערלים וכו'. ומקרא זה נאמר בנביאים ומשום דליכא מדי דלא רמיזי נמי באורייתא על כן אמר היכן מצינו גם בתורה שנקרא הערלה חרפה וגנות עד שהיה ראוי לגנות בה הרשעים ועל זה אמר מן הכא שנאמר כי חרפה היא ומכל מקום התם ניחא ליה טפי לאתויי קרא דנביאים משום דהתם שמעינן גנות טפי דמהאי קרא ילפינן דכל גוים נקראו ערלים אפילו נימולים ידיהו וממילא ממה שמגנה אותם בגנות ערלה ולא גינה אותם ברשעתם סתם על כן צריך לומר שהוא כולל כל מיני הפחיתות והטעם מבואר לפי שבערלת אומות העולם שאין לו דת הוא כלול זוהמת יצר הרע אשר ממנו נמשכו כל מיני הפחיתות שבעולם: (זכר דוד)

על קושיות הרמב"ם ז"ל (מלכים פ"ט) שבני יעקב הרגו את שכס וכי רוצחין היו, והיה מתרץ החידושי הרי"מ זי"ע, שצריך לומר שלאחר שהדין שגוי ששבת חייב מיתה (כמבואר בסנהדרין נח:): משום ששבת אות הוא ביני וביניכם. וגוי שנשתמש באות חייב מיתה, ועל מילה שנאמר גם כן, והיה לאות ברית ביני וביניכם. היו חייבין גם כן מיתה שבני יעקב היו אומרים אך בזאת וגוי' אם תהיו כמונו להמול לכם כל זכר. היינו להמול לשם גירות שיהיו כמוכם לישראל, אבל בני שכס שהיו מולים את עצמם לתאות חתנות ולהיות נשאים בגיותם היו מחויבין מיתה שמשתמשים באות: (שיח שרפי קודש)

וישלח יעקב מלאכים לפניו. כתב באוהב ישראל, וישלח יעקב מלאכים לפניו. ראשי תיבות וימל, עיי"ש מה שכתב לדרכו ואף אנו נימא ביה מילתא לבאר מה ענין מילה לכאן, ונראה על פי המבואר בספרי הקודש שבכל הדורות הללו ששלח יעקב אבינו אל עשו הכין ופעל לדורותיו אחריו עניני הקרבנות אשר יקריבו בני ישראל בבית המקדש, וכן מבואר בזוה"ק (אמור דף ק.) שענין הדורון ששלח יעקב לעשו היה בבחינת השעיר המשתלח המכפר על ישראל ביום הכיפורים, ובשפתי כהן (פרשת ויצא) על הפסוק וכל אשר נתן לי עשר אעשרנו לך. הוסיף עוד שנתן יעקב אבינו שתי מעשרות גורל אחד לה' וגורל אחד לעזאזל עיי"ש בדבריו, ומרן דודי זללה"ה בדברי יואל (בפרשתן עמוד קט) האריך בזה שיעקב אבינו הכין ופעל ככאן פועל דמיוני לדורות העתידים על הקרבנות שיקריבו ביום הכיפורים לכפר על נפשותיהם, והנה כתב החתם סופר (פרשת ויקרא) לפרש הכתוב אדם כי יקריב מכם קרבן. שבא לרמז על מה שאמרו בגמרא (חגיגה ד:): שהערל אינו יכול להביא קרבנות, והסברא נוטה לכך יען המילה היא הקרבן שאדם מקריב מגופו לה' ולא יתכן שיקריב בהמה טרם שיקריב מגופו הראוי לה, והיינו אדם כי יקריב מכם. פי' מגופו ועצמו יקריב קרבן לה' ואז מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו קרבנכם. עכ"ד, והשתא מאחר שבא יעקב אבינו לרמז בכאן ענין הקרבנות שיכפרו על ישראל בבית המקדש, לכן רמז הכתוב מתחילה וישלח יעקב מלאכים לפניו. ראשי תיבות וימל, להורות שטרם יקריב האדם קרבן לה' צריך שיקריב מגופו הראוי לה והיינו שיהא הוא עצמו נימול ואחר כך יוכל להביא קרבנות מן הבקר ומן הצאן: (ברך משה)

ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו. (לב כה) זה מהידוע שאיש זה היה שרו של עשו הוא העומד עלינו לכלותינו והקדוש ברוך הוא מצילנו מידו, ובראותו לנו לכלות את שארית ישראל אז בא עלינו בתחבולה לבטל המצות הראשיות יסודי הדת והם התורה והמילה כמו שמצינו בימי פפוס שגזרו שלא יעסקו ישראל בתורה וכן בכמה דורות גזרו ביטול התורה וכן ביטול המילה כמו בימי חשמונאי ובכמה זמנים וזה שהם חושבים כי ביטול התורה והמילה יהיו סיבה לביטול כל הדת חלילה, זה שכתוב במדרש בצדיקים ובנביאים כי תואר הצדיקים הוא כנגד מצות המעשיות שהמילה ראש לכולם כמ"ש שקולה המילה כנגד כל המצות עד שהיא דוחה אפילו השבת החמורה, ותואר הנבואה הוא כנגד השכל העיון הנמשכת מלימוד התורה וזה שכתוב ויותר יעקב לבדו. רמז לגלות זה שנאמר בו (דניאל י) ואני נשארתי לבדי וגומר. ויאבק איש עמו. רמז למלחמת עשו ושר שלו עם ישראל וכאשר ראה כי לא יכול לישראל להדיחם מן העולם על כן הוא חושב תחבולות להדיחם מעל ה' בביטול התורה והמילה זה שכתוב ויגע בכף יריכו. רמז לתורה על דרך ארז"ל חמוקי יריכך מה ירך בסתר אף דברי תורה בסתר, ורמז למילה כמו שפירש"י על פסוק שים ידך תחת ירכי. ותקע כף ירך יעקב רמז שלא יוכל לבטלם לגמרי כי אם ענין ההקעה שהם צולעים על ירכם ר"ל שאינן יכולין לעשותם בפרהסיא בזמן הרדיפות עד יעבור זעם וזה שכתוב כאן ויזרח לו השמש לרפאותו, רמז לזמן ההנחה כי יעבור זמן הרע שנמשל לחושך ענן וערפל והעברת זעם הוא ענין זריחת שמשם של ישראל ואורם שישובו לאיתנם וזהו בעצם ענין עלות השחר: (עוללות אפרים)

ויזרח לו השמש. (לב לב) וכי לו זרחה וכו', לו לרפאותו, אבל לאחרים לאור, ובספר קול שמחה, ויזרח לו השמש. זרחה לעצמה, בזכותה לעשות טובה לאדם השלם נתמלאה אורה ושמחה, עיי"ש. והנה יובן על פי המדרש רבה, כי בא השמש, אתא שמשא, ובפרשת וישב, מי גילה לו ששמי שמש, היינו שיעקב בעצמו הוא שמש, ובזוהר והוקע אותם נגד השמש. רזא דברית קדישא עיי"ש. ובגמרא, רפואה בשמינית משום מילה שבשמינית, כי מילה היא מעולם התקון כמו רפואה שהיא תקון לחולה, כי בעצם האדם ישר ואך חס ושלוש בקלקולו הוא צריך לתקון, וזהו שאף אדם צריך תקון ומפני זה לא נולד מהול, כי התקונים שייכים דייקא לכה האדם בעצמו, וזה, לו לרפאותו, הוא עצמו השמש בסוד עולם התקון ברזא דברית קדישא המתייחסת בשם תקוני דרפואה, וזה עצמו השמש, ויזרח לו השמש. כי הוא עצמיות השמש וד"ל. (אמרות טהורות, ממרן הרה"ק אדמו"ר רבי שמעון שלום זצלה"ה מאמשינאו, וישלח של"ס): (ערוגות הבושם)

בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמולים. (לד כב) פירוש שבני קטורה היו נימולים (סנהדרין נט:): אך עור הערלה לא עור הפריעה, שלא נתנה פריעה לאברהם אבל יעקב ובניו קיימו כל התורה עד שלא ניתנה ופרעו גם כן, וזה שאמר כאשר הם נימולים. בפריעה וזה פשוט: (משך חכמה)

אך בזאת יאותו לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר...נמולים. יאמר שלא יאותו להם אם יהיו מתחלפים במנהגייהם עד שאלו יהיו נמולים ואלו ערלים, כי זה מה שיוליד קטטה ביניהם תמיד, ואחר שאי אפשר לנמולים שיעשו ערלים יאות להם להמול כאשר הם נמולים: (עקידת יצחק שער כז)

וישמעו אל חמור. (לד כד) כלומר שמעו הדברים ולא ערב להם ובעל כרחם עשו הדבר שלא היו רשאים להשיב פני אדוניהם, וימולו כל זכר. גימטריא בעל כרחם: (רבינו אפרים על התורה)

ויהי ביום השלישי בהיותם כואבים. ואם תאמר מה ראו לרמותם לאמר להם שימולו ולהרגם, יש לומר, שלא עשו רמאות אכן לפי שהיו מתחרטין על המילה כדכתיב, בהיותם כואבים. כלומר היו מצטערין על שמלו עצמן בני שכם ולפיכך הרגום בני יעקב, והיינו דכתיב, ויבאו על העיר בטח. שעשו עמהם תנאי לבלתי לעבוד עבודה זרה ולהיות נמולים, וביום השני חזרו לסורם: (בעלי התוספות)

ויהי ביום השלישי בהיותם כואבים וגו' ויבואו על העיר בטח ויהרגו וגו'. נראה לי על פי הילקוט ראובני... שהיה השר שלהם מקטרג, והשיבו לו מה לך, והלא אינם שלך שנימולו ברצונם ונתנו עצמן תחת יד ה'. ובהקדים מה שכתוב היערות דבש (חלק א דף לד.) דבזה שהיו כואבים ביום השלישי, נתברר להשבטים שלבם של אנשי שכם לא נכון עם ה' ומלא תרמית, עיין שם דבריו כי נעמו. ועל פי זה מבואר כי אם לא היו נימולים, היה פחד מקטרוג השר, וכאשר המה נימולים, הרי יש פחד מפני השם יתברך, והנה ביום השלישי בהיותם כואבים נשארו קרח מכאן ומכאן, כי לנגד השר יש טענה כנ"ל, ובדידיה אין להלך אחר המחשבה, כי אינו יודע מחשבות והרי אין לו עמהם דבר, והשם יתברך החוקר לב הרי ידע כי לא נאמנו בבריתו, ואין פחד ומגור כלל, והיינו שבאו בטח, והבן: (ישמח משה)

בני יעקב באו על החללים. (לד כז) עשו בני יעקב במרמה והחלישו מתחלה טומאת שכם ואנשי עירו במה שמסרו להם המילה, ואז לא היה להם לירא כל כך והניחום ג' ימים שזהו על הרוב המשך ימי כוחות הנ"ל כמו שלשת ימי אפילה שבמצרים כידוע על אופן הנ"ל חושך ממש, לכן ביום השלישי בהיותם כואבים שנחלש הטומאה היטב אז עשו את שלהם והמשיכו מהם כל הניצוצות הקדושים, וזהו בני יעקב באו על החללים. שנתחללו מקדושתם ובחייהם מתו, ועל זה היה לאל ידם להרוג אותם והוא נכון: (חתם סופר דרושים ואגדות)

ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמונים שנה. (לה כח) תמצא כי שבעה ימים וליל שמיני יעלו ק"פ שעות, נגד שנותיו של יצחק אבינו עליו השלום שהוא היה ראש לנימולים לח', והנימול לח' ניצול מפחד יצחק שהוא מדת הדין הקשה והבן: (רבינו אפרים על התורה, רוקח)

איתא בגמרא (שבת קל.) עיר אחת בארץ ישראל שהיו עושין כרבי אליעזר והיו מתים בזמן ולא עוד אלא שפעם אחת גזרה מלכות הרשעה גזרה על ישראל על המילה ועל אותה העיר לא גזרו, והוא מדה כנגד מדה על שהיו מדקדקין לעשות כלי מילה אפילו בשבת כדי לקיים מצות מילה בזמנה גם הם מתו בזמן ואף על פי שאין ראייה לדבר זכר לדבר, יצחק היה הראשון שנימול לשמונה בזמנו מת בזמנו, אברהם שנימול שלא בזמנו מת ה' שנים קודם זמנו, כדאמרין (פ"ק דבי"ב וק"ל): (מהרש"א חידושי אגדות)

<u>ימי ההילולא של צדיקים בשבוע זה</u>	
יום ראשון י כסלו	הרה"ק ר' פנחס מנחם אלעזר מפילץ (שפתי צדיק) זי"ע
	הגאון ר' איסר זלמן מלצר זצ"ל
יום שלישי י"ב כסלו	הרב שלמה לוריא (מהרש"ל) זצ"ל
	הרה"ק ר' אברהם דוב מאוריתש (בת עין) זי"ע
יום רביעי י"ג כסלו	הרה"ק ר' שלמה זלמן מויעליפאלי זי"ע
	הרה"ק ר' ישראל ממודיץ (דברי ישראל) זי"ע
	הרה"ק ר' ישראל מטשורקוב (ישמח ישראל) זי"ע
יום חמישי י"ד כסלו	הרה"ק ר' מנחם נחום משטיפינעשט זי"ע
יום שישי ט"ו כסלו	הגאון ר' שמחה בונם סופר (שבט סופר) זצ"ל
	הרה"ק ר' מנחם מאמשינוב זי"ע
שבת קודש ט"ז כסלו	הרה"ק ר' שאול ידידיה אלעזר טויב (אמרי שאול) ממודיץ זי"ע

לעילוי נשמת ר' יעקב צבי ב"ר יצחק מאנים ז"ל הולצמן

המוהל יתבונן מי השותף שלו: פעם אחת נתכבד רבינו ישראל ממדוץץ בסנדקאות, ראה את המוהל שהוא מלא גאות וישות אמר לו הלא תדע כי גם הקדוש ברוך הוא הוא מוהל כמו שנאמר (דברים ל) ומל ה' אלקיך את לבבך וגו'. וראוי לך להתבונן מי הוא השותף שלך ומה הוא דורש ממך, אשכן ואת דכא כתיב: (דברי ישראל ליקוטים)

בברית של הגאון ר' איסר זלמן מלצר: רבי איסר זלמן מלצר נולד בבית עני מרוד, להוריו העניים נולדו מספר ילדים אך כולם נפטרו בצעירותם, לרבי איסר זלמן היתה רק אחות אחת שהיתה מבוגרת ממנו בשמונה עשרה שנה, ההורים המסכנים התפללו לה' להיפקד בבן שיאריך ימים, ותפילתם התקבלה, בן נולד להם והם ערכו לו בשמחה ברית, בברית השתתף רבה הכהן של מיר הגאון רבי יום טוב ליפמאן, הוא ברך את התינוק והוריו בברכת כהנים, איחל להורים שיזכו לגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים ושיזכו הנוכחים והוא בתוכם להשתתף בקידוש שיערך כאשר יגיע התינוק איסר זלמן למצוות בבר מצוה שלו, ההורים המאושרים ענו אמן, חלפו שנים, ברוך ה' התינוק גדל לילד והגיע למצוות, לאחר שעלה הנער לתורה הזמין אביו רבי פרץ את הרב ליפמאן רבנים ממשפחתו ואת ראש ישיבת מיר הרב טיקטינסקי לקידוש, הקידוש היה מצומצם מאד וכלל רק מעט יין ומעט עוגיות, האב הנרגש פתח ואמר, בגלל מצבי הכספי הדחוק לא חשבתי לערוך קידוש לציבור, אך בסעודת הברית של ילד זה בשעה שברכו אותי הרב והמוזמנים שאזכה גם לחגוג את בר המצוה שלו ולערוך קידוש עניתי אמן, לכן חששתי שתשובתי זו היתה כקבלת נדר שעלי לקיימו, לכן למרות עוניי חייב הייתי לערוך קידוש: (אמונה שלמה)

חשיבות המילה: אחד מגדולי הדור (ר' איסר זלמן מלצר) זצ"ל ישב בסעודה של ברית אצל אחד מנכדי מרן הגרי"ז זצ"ל ונענה מתוך התרגשות אה! ברוך ה' שזכיתי להיות נוכח בברית כל כך חשובה ונכבדה, שמע מרן הגרי"ז זצ"ל את הדברים והגיב על אתר, ברית מילה היא מצות עשה שיש בה כרת ונכרתו עליה שלש עשרה בריתות, ובודאי אין שום חילוק והבדל במצוה חשובה זו אם איש פשוט או גדול בישראל מקיימים אותה, וכי מה אפשר להוסיף על חביבותה של מצוה רבה זו, והוסיף ואמר משל לאותו מלמד בחיידר שהיה רגיל לומר כי אם הוא יתמנה להיות מלך הרי שיהיה עשיר יותר גדול מן המלך המולך היום במדינה, שכן מלבד כל האוצרות המלוכה אשר יהיו בשליטתו הרי הוא גם מלמד לתלמידים ואם כן יש לו הכנסה כספית נוספת: (עובדות והנהגות לבית בריסק)

טעם לסעודת שלישי למילה: מורי מהר"ש אמר, שיותר גדול הוא סעודה של מצוה של שלישי למילה מיום המילה עצמה, שהרי בשלישי למילה נאמר בה סעודה להדיא גבי אברהם, ויום המילה עצמה נדרש גבי יצחק, רק ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל, ה"ג מל, מלמד שנימול לשמונה, וכן שמע מחמיו ר' קלונימוס: (הנהגת מהרש"ל ר"ש לוריא אות נ) - על פי המהרש"ל כתב הלב שמחה, ויש לפרש עוד... בשלישי למילה בא הקדוש ברוך הוא ושואל בשלומו, כי כל דבר שהוא מהקדוש ברוך הוא בעצמו יש לו קיום ותמידות, לכן בכל סעודת שלישי למילה יש המראה הגדול הזה, וזהו בקשת אברהם אבינו עליו השלום ה' - אל נא תעבור מעל עבדיך, שישאר תמיד בהשראת השכינה להיות חמי אפי שכינתא: (לב שמחה)

הדם נעצר: הגה"ק מאווריטש זי"ע היה בברית וסעודת המצוה לבן ר' פישל בערנשטיין, ולאחר זמן מה הלכו להזכיר לפני הגאון הקדוש את הרך הנימול שהתחיל לנזול ממנו הרבה דם, וכשנכנסו לביתו של הבת עין, לא מצאוהו בבית רק ראו האיד שמונה רי"ף פתוח על הסטענדער, ולאחר כמה דקות חזר הבת עין מבחוץ, והזכירו לפניו את הרך הנימול, אמר הבת עין, כי היה אצלי עכשיו (הרי"ף) עם הבעל המאור ועשיתי שלום ביניהם והלכתי אחר כך ללוותם, ובזכות זה שעשיתי שלום ביניהם יהיה להרך הנימול רפואה שלימה, ואכן הוה ליה רפואה: (אוצר ישראל)

מהנעשה והנשמע בשבוע שעבר - שתי בריתות למבוגרים בגילאי 46 ובגיל 28

רוסלן בגיל 46 הגר בעיר קלייפדא שבליטא נושא בליבו את הרצון העמוק והטהור לזכות במצוות ברית המילה, (נולד בבלארוסיה והוצרך לברוח מאימת המלכות לליטא), מחשבות, לבטים, תפילות - הכול הצטבר בליבו עד ליום שני שעבר, ובדיוק ביום שהקור בחוץ חודר לעצמות והשלג מכסה את רחובות העיר וילנה, נפתח בתוך נשמתו מעין חם של אמונה, האור הפנימי ניצח את הקור, והלב התמלא בחום שאין לו הסבר אלא מסירת נפש של המבקש להתקרב לאבינו שבשמים, ופתח פרק חדש בסיפור חייו, פרק של קדושה, של מסירות נפש ושל שייכות עמוקה לעם ישראל, הברית התקיימה בעיר וילנה בנוכחות יהודי מקומי ונקרא שמו בישראל - אבנר.

ג'ק, בחור בן 28, ידע תמיד בליבו שאמו יהודיה וגם הוא יהודי, אך מעולם לא התבונן באמת במשמעות הדבר, ואז, לפתע, קיבל מן השמים קריאה חזקה איתות שלא ניתן להתעלם ממנו, אביו, החביא את אקדחו במזוודה בין הכפלים, ג'ק שנסע לטיול למדינה אחרת לקח את המזוודה בלי לדעת על האקדח המוסתר בין כפליו, הוא יצא מארצות הברית, עבר בדיקות ביטחון בשני צדי הגבול ושום דבר לא התגלה, רק בדרכו לצאת מאותה מדינה האקדח נחשף בשיקוף, ג'ק נעצר נחקר והועבר למעצר של כחודשיים עד שהתבררה חפותו המלאה, דווקא שם בין קירות המעצר היה לו זמן לעצור לחשוב ולהביט עמוק פנימה משהו התעורר בו, הוא הרגיש שזה לא רק מקרה אלא סימן - סימן שמזכיר לו מי הוא ולאן הוא צריך לשוב, לאחר שחרורו פנה לישיבה לבעלי תשובה בירושלים, הוא התיישב ללמוד וכבר בשלושת השבועות הראשונים נשאב בכל ליבו לתוך עולם של תורה משמעות וקדושה, בין דפי הגמרא והחוס היהודי שסביבו התבהרה לו האמת הפנימית, אני יהודי ורוצה להיות כיהודי באמת, החלטה הייתה ברורה - לקיים את מצוות ברית המילה, זכינו ללוות אותו ברגע הקדוש הזה, ולקיים את המצוה, בשמחה גדולה נקרא שמו בישראל - יוסף, על שם אבי אמו, והתרגשות המיוחדת לומר אתה אתה התפילה שלאחר הברית - שיהא לבי פתוח כפתחו של אולם בתורתך הקדושה ללמוד וכו', זהו סיפור של השגחה של חיפוש ושל נשמה יהודית שעושה את דרכה חזרה הביתה.